Μάθημα πέντε

Ο Ιωσαφάτ προβαίνει σε δικαστικές μεταρρυθμίσεις

Κλειδί εδάφιο: «[Αυτός] είπε στους δικαστές: Προσέχετε τι κάνετε· διότι δεν κρίνετε για τον άνθρωπο, αλλά για τον Κύριο, ο οποίος είναι μαζί σας όταν απονέμετε δικαιοσύνη.»
Β΄ Χρονικών 19:6

Επιλεγμένα εδάφια:
Β΄ Χρονικών 19:4-11

Ο Ιωσαφάτ ήταν ένας από τους λίγους δίκαιους ηγέτες του βασιλείου της Ιουδαίας, που αποτελούταν από δύο φυλές του Ισραήλ. Συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια της βασιλείας του θέσπισε αρκετές μεταρρυθμίσεις σχετικά με τη δικαιοσύνη και την κρίση. Αυτά τα σημαντικά ζητήματα είχαν περιπέσει σε αταξία και διαφθορά υπό τις κακές βασιλείες των προηγούμενων βασιλέων. Γνώριζε ότι η αποκατάστασή τους ήταν κρίσιμη για τον στόχο του να φέρει τον λαό «πίσω στον Κύριο, τον Θεό των πατέρων τους». Β' Χρονικών 19:4

Το πρώτο πράγμα που έκανε ο Ιωσαφάτ ήταν να «διορίσει δικαστές στη γη, σε όλες τις οχυρωμένες πόλεις της Ιουδαίας» (Β' Χρονικά 19:5). Εξίσου σημαντικό, όπως αναφέρεται στο Κεντρικό μας Εδάφιο, τους έδωσε οδηγίες να προσέχουν ιδιαίτερα να μην κρίνουν σύμφωνα με τα ανθρώπινα κριτήρια, αλλά να το κάνουν «για τον Κύριο», ο οποίος θα τους καθοδηγούσε στην κρίση. Συνέχισε τις οδηγίες του υπενθυμίζοντάς τους ότι δεν πρέπει να υπάρχει «μεροληψία» ή «λήψη δώρων», δηλαδή

δωροδοκίες, κατά την έκδοση των αποφάσεών τους. Αυτό θα θεωρούνταν «ανομία ενώπιον του Κυρίου του Θεού μας». Β' Χρονικών 19:7

Υπάρχουν διδάγματα εδώ για τον λαό του Κυρίου σήμερα. Αν και δεν έχει έρθει ακόμη η ώρα της γενικής κρίσης των καρδιών των ανθρώπων ενώπιον του Κυρίου, είναι η ώρα για τους χριστιανούς να κρίνουν τη δική τους κατάσταση ενώπιον Του. Ο Απόστολος Παύλος μας συμβουλεύει να «κρίνουμε τους εαυτούς μας», διορθώνοντας παράλληλα τη ζωή μας, ώστε να «μην κριθούμε» αυστηρά από τον Ουράνιο Πατέρα μας. (Α' Κορινθίους 11:31). Αυτή η «κρίση» του εαυτού μας περιλαμβάνει πολλά πράγματα: τις αποφάσεις μας κατά μήκος του στενού δρόμου, τον τρόπο με τον οποίο ξοδεύουμε τον χρόνο μας, πώς χρησιμοποιούμε τα μέσα που διαθέτουμε, το είδος του χαρακτήρα που αναπτύσσουμε, τον τρόπο με τον οποίο υπηρετούμε τον Κύριο, τις στάσεις και τις πράξεις μας απέναντι στους αδελφούς μας και την ανθρωπότητα γενικότερα, καθώς και όλες τις άλλες πτυχές της ζωής μας. Όπως ο βασιλιάς έδωσε οδηγίες στους δικαστές της εποχής του, έτσι και εμείς, όταν κρίνουμε τα παραπάνω θέματα, πρέπει να επιδιώκουμε να το κάνουμε σύμφωνα με το θέλημα και τον τρόπο του Θεού, και όχι του ανθρώπου. Πρέπει επίσης να κρίνουμε τα θέματα χωρίς να επιδιώκουμε την «επιείκεια» ή «δώρα» κοσμικού ή σαρκικού χαρακτήρα, που θα μπορούσαν να απομακρύνουν την κρίση μας από το πρότυπο της δικαιοσύνης του Θεού.

Ο Ιωσαφάτ ανέθεσε στους Λευίτες και στους ιερείς ένα ειδικό δικαστικό καθήκον, αυτό της απονομής δικαιοσύνης σε υποθέσεις διαφωνιών και

συγκρούσεων μεταξύ των ανθρώπων, καθώς και σε συγκεκριμένες παραβιάσεις του Νόμου. Αυτή ήταν μια ιδιαίτερα σοβαρή αποστολή, καθώς σε ορισμένες περιπτώσεις θα συνεπαγόταν την επιβολή ποινών. Ακόμη και ζητήματα ζωής και θανάτου θα έπρεπε να αποφασίζονται κατά καιρούς. Υπό τέτοιες συνθήκες, η απονομή δίκαιης και αμερόληπτης κρίσης θα ήταν ζωτικής σημασίας. Ο βασιλιάς συμβούλεψε ειδικά αυτούς τους δικαστές να ενεργούν «με το φόβο του Κυρίου, με πιστότητα και με τέλεια καρδιά» (Β΄ Χρονικών 19:9). Επίσης τους ενθάρρυνε, λέγοντας: «Ενεργείτε με θάρρος, και ο Κύριος θα είναι μαζί με εκείνον που πράττει το καλό» (Β΄ Χρονικών 19:11).

Όπως αυτοί οι ειδικοί δικαστές, έτσι και εκείνοι από τον λαό του Κυρίου που σήμερα είναι πιστοί στην τρέχουσα κρίση των υποθέσεων της ζωής τους θα λάβουν ένα ειδικό προνόμιο και μεγάλη ευθύνη στην επόμενη εποχή. Μαζί με τον Χριστό, την κεφαλή τους, θα «κρίνουν τον κόσμο με δικαιοσύνη» κατά τη διάρκεια της χιλιετούς ημέρας κρίσης της βασιλείας του Χριστού. Πράξεις 17:31